

تُعَبِّي الذَّنْبَ وَالذَّمَّ *** وَتُخْطِي الْخَطَأَ الْجَمَّ

(اصلاح اهل حديث)

د اهل حديثو

اصلاح

مؤلف:

محدث عہد سید بریلوی المدینہ شاہ الرشیدی رحمہ اللہ

عامر حسن البشاوري

الناشر

المكتبة الرشيدية نزد الجامعة المحمدية

يوسف آباد پشاور۔ ۶۶38522 - 0313: M

Ketabton.com

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على محمد بن عبدالله وعلى اله
وصحبه ومن والاه أما بعد:

هغه د مسنون خطبې نه پس وفرمايل: ماته حکم شوی چې د
اهل حدیثو د اصلاح متعلق خپل خیالات تاسو سره شریک
کړم، د حیرانتیا خبره داده چې اهل حدیث هم د اصلاح
محتاج وگرځیدل، الله - تعالی - د مصلح (اصلاح کونکي
انسان) دوه صفات بیان کړي دي، یو دا چې هغه به د الله د
پیغمبر په طریقه مونځ قایموي، ځکه عبادت هغه قبول دی
چې د هغه د طریقي مطابق وي، که دا نه وي نو یهود، هندوان
او عیسایان هم د الله عبادت کوي، حالانکه ددوی عبادت د
الله په نزد قبول ندی، د مصلح دویم صفت دادی چې د الله
تعالی د طرفه د وحی تابعداري به کوي، او وحی قران او
حدیث ته وایي، نو معلومه شوه چې مصلح هغه څوک دی چې

مونځ قایموي او ټول معاملات د وحي د قانون مطابق حل کوي، او بل هېڅ مستدل یې نه وي چې استدلال ترې وکړي، پدې وجه دا تعريف صرف په اهل حدیثو باندي صادقيري، نو هر اهل حدیث مصلح دی، البته دا خبره چې ددوی هم اصلاح ته ضرورت دی، دا یوه عجیبه خبره ده.

د جهاد نه د غافله کیدو په وجه په مونږ کې ټول نقصانات پیدا شول:

اگر چې د عمل په لحاظ سره مونږ کمزوري یو، ډیر نقصانات راپکښ موجود دي، لیکن د قران او حدیث په تابعدارۍ کې د هر چا څخه ممتاز یو الحمدلله، د یو شي د پریخودو په وجه په مونږ کې بیا ډیر نقصانات پیدا شوي دي، چې هغه د الله په لاره کې جهاد کول دي، دا د اهل حدیثو علامت وو، دا زمونږ بنیاد وو، لیکن مونږ ترک کړ، او شاه مو ورته راوړوله.

ایا نن اهل حدیث هم د اصلاح ضرورت لري؟

اهل حدیث په خپله مصلحین دي، نو د مصلح هم اصلاح کولی شي؟ دا لمحہ فکریه ده.

د جهاد مطلب دی، کفر او شرک ختمول، د الله کلمه اوچتول، خلک د نیکی د میدان طرفته رابلل، دا د جهاد مقصد دی، او کله چې مونږ خپله د کوتاهی بنکار یو نو څرنګه کولی شو چې د جهاد په لاره کې ووځو، او دا حقیقت تسلیمول پکار دي چې کوم قوم د جهاد څخه وروسته شوی هغه ضرور د نقصاناتو بنکار شوی دی، دا خبره د مشاهدې څخه ثابته ده، چې کله یو قوم د جهاد طرفته توجه کړې ده، هغې خپل هیر شوي شیان رایاد کړي او اصلاح یې پخپله شوي، او د جهاد د پریخودو په وجه په مونږ کې ډیرې خرابیانې راغلي، مثلاً زمونږ اهل حدیث د تصویرانو شوقیان ګرځیدلي، د تصویر نه بغیر زمونږ جلسه نامکمله وي، په کومه

جلسه کې چې د الله لعنت کېږي ایا هغې کې به برکت پیدا شي؟ او ایا دا به د هدایت باعث وگرځي، او پدې کې شریک خلک به بې غیرته وي یا مجاهد؟ الله دې پتاسو رحم وکړي دا بیغرتي په مونږ کې د څه وخت نه پیدا شوه چې د دین امانت او د الله معرفت چې زمونږ په سینو کې پروت وو هغه راڅخه واخستلی شو، وس زمونږ څه حال دی، باقاعده ویدیو گانې جوړېږي، تصویران ایستلی شي، د الله لپاره ووايي کله چې دا سلسله نه وه نو حالات څنگه وو؟ او وس څنگه دي، هغې وختونو کې ایمان وو، وس هغه نشته، هغې کې تقوی وه وس نشته، په هغې کې په الله توکل وو، وس نشته، مونږ د (نوله ما تولى) مصداق وگرځیدو، په دنیا کې خو اصل شرک ددې نه پیدا دی، چې خلک تصویران وباسي، ددې تعظیم وکړي، هار ورته ورواچوي، د شرک اصل بنیاد خو دا دی، نو کوم خلک چې د تصویرانو په شرک باندې راضي دي هغوی به څه جهاد وکړي او انقلاب به څه راولي، دا

عامه جلسه نده، بلکې اجتماع ده، دلته باید مونږ د خپل ځان محاسبه او د غلطیو اصلاح وکړو، سوچ وکړئ، د الله مخامخ به څه جواب ورکوو، ددې نه مخکې چې حساب راسره وشي باید خپل حساب پخپله وکړو، د ځان محاسبه وکړو چې مونږ په څه اخته یو، او بعضې مولیانو خو د تصویر د جواز فتوی هم ورکړې، او د تې وي په صورت کې یې په خپلو کورونو کې تصویران ایخي چې بنځې سړو ته گوري او سړي بنځو ته، ایا دا د قران خلاف نده؟

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾^۱

ترجمه: "مومنانو سړو او بنځو ته ووايه چې خپل نظرونه نښکته کړي، او د خپلو شرماگاوو حفاظت وکړي، دا د دوی لپاره د

^۱ [سورة النور/۳۰]

پاکۍ سبب دی، او الله په هغه اعمالو باندې خبردار دی چې
تاسو یې کوی.“

قران صفا ویلي دي خپل نظر ښکته ساتی، سړي د ښځو څخه
او برعکس، او د خپلو نفسونو حفاظت وکړی، د ۴۵ کاله څخه
زه د پنجاب په جلسو کې شرکت کوم، او خلکو به د بیان څخه
وروسته مونږ ته دعوت کوو، د هغوی په کورنو کې به یا دا دعا
لیکل شوې وه: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^۲

ترجمه: ”اي زمونږ ربه مونږ په ځان باندې ظلم کړی، او که ته
مو بخشش ونکړې او رحم راباندې ونکړې نو خامخا به
تاوانیان وگرځو“

یا د رسول الله کوم حدیث او یا کوم قراني ایت، نن سبا چې
لار شې نو چیرته به د سړي تصویر لگول شوی وي، او یا به د

^۲ [الأعراف/۲۳]

نبځې، نو حالات بالکل مختلف دي، نن ددې قوم غیرت څه شو؟ اسلام دا شیان ختم کړي وو، او د شرک هر قسم دروازه یې بنده کړې وه، او بعضې خلک مونږ ته د شناختي کارډ او پاسپورټ مثالونه بیانوي، الله ته معلومه ده چې ددې لپاره تصویران زمونږ مجبوري ده، دا په شوق سره نه کوو، زه تاسو څخه پوښتنه کوم، ایا دا جلسه د تصویر نه بغیر کامیابه نده روانه؟ کله تاسو دومره غټه اجتماع لیدلې ده؟ نو دا صفت باید مونږ د خپلو ځانونو څخه وباسو، نور خلک پوهه شه او د هغوی کار، مونږ باید د خپلو اهل حدیثو خیال وساتو، که خپله اصلاح غواړی نو توبه وکړئ چې د نن نه پس به تصویران نه وباسو، او اولنۍ مساله داده چې که د ځان اصلاح غواړی نو د خپل ځان څخه باید شروع وکړی.

د جمهوریت لعنت

زمونږ بعضو ملگرو (اهل حدیثو) جمهوریت ته اسلام ویلي، او ددې طرفته مایله شوي، او د حیرانتیا خبره ده چې ځان ته یو سپری اهل حدیث وایي هغه څنگه د مغرب نظام د ځان لپاره خوښوي، ایا دا نظام د الله د رسول دی؟ ایا دا د خلفاو نظام دی؟ ایا د څلور امامانو نظام دی؟ د یورپ څخه یو قانون راغلی نو مونږ اختیار کړ، ایا د الله د پیغمبر نظام تاسو ته ناقص ښکاري؟ زه ستاسو څخه د یوې نکتې باره کې پوښتنه کوم:

ایا په اسلام کې اپوزیشن شته؟ کله چې اسلامي حکومت وي او څوک په مخالف جماعت کې شامل شي نو هغه سره به مونږ څخه کوو؟ هر طرفته به جنگ وي او د هغه قتل به واجب وي، او د جمهوریت ددې بحثونو او جگړو، د وجې نه هر شر ته دروازه کولاو شوې، بیا هم د اقتدار وړي د کرسی د حصول یو طرفته کوشش کوي او بل خوا پدې بحثونو کې واقع دي.

زمونږ اهل حدیث په مسجد کې د ټوپۍ پشان دي

حقیقت دادی چې زمونږ اهل حدیث په مسجد کې محدود شوي دي، تاسو به لیدلي وي چې بعضې مسجدونو کې خلکو ټوپۍ ایڅي وي، ځکه مولیانو فتوی ورکړې چې ددې نه بغیر مونږ نه کیږي، مسجد ته راشه ټوپۍ واچوه او مونږ ادا کړه، بیا یې وغورځوه او ووځه.

اهل حدیثو ورونو:

ستاسو مذهب وس ټوپۍ وگرځیده، مسجد ته چې کله راشی نو په اوچت اواز سره امین وایی، رفع الیدین او په نورو سنتو عمل کوی، لیکن د مسجد نه باهر هیڅ پابندی نشته، زه خو اهل حدیث هغه کس گنم چې د مسجد په داخل کې هم اهل حدیث وي، په ځنگل کې لرگي کت کوي هم اهل حدیث، که ایوه کوي هم اهل حدیث، که دکان چلوي هم اهل حدیث، که د قاضي په منصب ناست وي او فیصلې کوي هم

اهل حدیث، د بادشاهی په تخت ناست وو هم اهل حدیث، په هر حالت کې باید قران او حدیث مخې ته کېږدي، دا نه چې د مسجد په داخل کې اهل حدیث او باهر سیاست د خپل من مرضی مطابق، ایا اسلام د سیاست تعلیم ندې ورکړې؟ ایا اسلام مونږ ته د دین لارښوونه نده کړې؟ اسلام کې د حکومت د انتظام او امر نشته؟ نبی کریم صلی الله علیه وسلم د کفر نظام په اسلام باندې تبدیل کړی نه وو؟ دا حکومت یې څنگه قایم کړی وو؟ د الله له طرفه د ارشاداتو مطابق یې عمل کړی وو، او کامیاب شوی وو، الله ورته فتح ورکړه، حالانکه ټوله دنیا یې خلاف وه او وس هم ده، باطل پرست مولایان، د پیرانو طاقت، او د مالدارو طاقت، ټول د هغه خلاف وو، حالانکه په خپل مینځ کې یې هم سخت اختلاف لره، ځکه د هغوی خیال وو چې که دا کامیاب شي نو د مولا کرسی به پاتې نشي، او نه د مالدارو مال، لهذا د مخکې نه دا ختمول پکار

دي، لیکن په اخیر کې داسې وخت راغلی چې الله هغه ته کامیابی ورکړه او فتح یې حاصل کړه.

او د الله رسول د صفا په غره باندي ودریده او دا الفاظ یې وویل: « لا إله إلا الله وحده ، صدق وعده ، ونصر عبده ، وأعز جنده ، وهزم الأحزاب وحده »

ترجمه: "بیشکه الله یو دی د هغه نه علاوه بل معبود برحق نشته، هغه د خپل بنده مدد وکړ، او کومه وعده چې یې کړې وه، پوره یې کړه، ټولو ډلو ته یې شکست ورکړ"

چې زما خلاف وي نو همدا اسلام دی، همدا زمونږ مسلک دی، زمونږ امام دی، او مونږ یې تابعداري کوو، نو ایا دا کیدای شي چې اسلام په څه باندي لعنت ویلی هغه مونږ اختیار کړو؟ او د الله د رسول دشمنانو چې کوم نظام را کړی هغه انتخاب کړو؟

وس د دین دعوی کونکی یو جماعت داسې دی چې مخکې وخت کې به یې ووټ اچولو ته کفر ویل، وروسته یې فتوی صادره کړه چې دا د وخت تقاضا او ضرورت دی لهدا وس ووټ اچول او انتخابات جایز دي، او دا ټول خباثونه یې شروع کړل، کومو کې چې دنیاوي پارټیاني اخته دي، او د جماعت ټول کارکنان د دوی تابعدار وگرځیدل.

او مقلد همدې ته وایي چې د امام په هره خبره عمل وکړي که صحیح وه او که خطا، او هیڅ تمیز نه کوي، او څوک چې د امام غلطه خبره ترک کړي او په صحیح عمل وکړي، ده ته مقلد نه ویل کیږي، لیکن دوی چې فتوی واوریده چې انتخابات حرام دي نو فوراً یې عمل وکړ، حالانکه په دواړو فتوو کې تضاد دی، یوه خبره خو به غلطه وي، دواړه څرنگه صحیح گرځیدلی شي؟ کوم نظام کې چې یو کس خپله د خلکو څخه ووټ او عهده غواړي او خلک په مختلفو جماعتونو تقسیم

شي، د مسلمانانو مالونه پدې فضولياتو باندي صرف شي نو
دا څنگه صحيح نظام كيدلى شي؟

نو زما وروڼو دا د قران او حديث تعليمات ندي، قران او سنت
خو د خلافت د قايمولو امر كړى، د مسلمانونو د يو امير تقرر
كولى شي، او د هغه د امارت ما تحت ټول معاملات مخ په
وړاندي ځي، او خليفه ته هم ددې امر شوى چې پيغمبر ته
ويلى شوي چې د خپلو ملگرو سره مشوره كوه ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي
الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ﴾^۳

ترجمه: "ددوى سره مشوره كوه، او كله چې تا پخه اراده
وكړه، نو په الله توكل كوه، او په الله توكل كوه، بيشكه الله د
متوكلينو سره مينه كوي."

^۳ [ال عمران/ ۱۵۹]

لیکن فیصله به په څه کوي؟ ایا د ملک په رواج باندې؟ یا د خلکو د اکثریت په بنا باندې، الله وفرمایل: چې کله ته د یو کار عزم او اراده وکړې نو په الله توکل وکړه، او بیا فیصله کوه، او د پیغمبر عزم به په څه باندې وي؟ کومه خبرې چې وحې کې راغلي وي د هغې عزم به کوي، نو معلومه شوه چې د فیصلو معیار قران او سنت دی، او په جمهوریت کې دا خبره نشته، ځکه پدې کې د اکثریت په بنا فیصله کولی شي، او قران په هر ځای کې د اکثریت تردید کړی.

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾

ترجمه: "اکثر خلك د عقل څخه کار نه اخلي."

﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾

ترجمه: "اکثر خلك فاسقان دي."

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾

ترجمه: ”مگر هغه کسان چې مومنان دي او نیک اعمال کوي او دا ډیر لگ خلک دي.“

﴿وَإِنْ تَطَعُ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾^٤

ترجمه: ”که ته په دنیا کې د ډیرو خلکو تابعداري وکړې نو د الله د لارې څخه به دې گمراه کړي.“

ځکه د اکثرو خلکو خبرې هیڅ ثبوت نلري، بلکې هغوی په دروغو او تخمین باندې خبرې کوي، لهدا په اکثریت باندې اعتماد ندې پکار، بلکې د قران او سنت مطابق فیصله پکار ده، نو ر خلک لکه احناف وغیره چې مخکې به یې د جمهوریت خلاف تقریرونه کول او وس یې په حمایت کې کلک ولاړ دي، د هغوی پرواه نشته، خو زه دې اهل حدیثو ته حیران یم، پدوی باندې څه تندر راپریوتی، او ماته یاد دي چې یو وخت کې د ټولو نه مخکې اهل حدیثو د جمهوریت خلاف

^٤ [الأنعام/ ١١٦]

کړی وو، او په کلکه یې تردید کړی وو چې دا کفر دی، نو نن
خرنگه جمهوریت عین اسلام وگرځیده.

زما دوستانو ددې خرافاتو څخه ځان وساتئ، الله تاسو ته د
سوچ او تدبر موقع درکړې، په خپل مینځ کې متحد شئ، ددې
ټولو اساس حسد، اختلاف او کینه ده.

د جمهوریت د نظام تعلیمات دادي چې د یو بل خلاف قتل
او غارت او سازشونه وشي، نو ایا دا د ثواب کار دی؟ ایا دا د
اهل حدیثو د شان سره لایق دی؟ د الله لپاره فیصله وکړئ، ایا
دا د اهل حدیثو صفت دی؟ هیڅکله نه، نو بیا ولې دداسې
کار ارتکاب کوئ چې د ټولو بدیو مجموعه ده؟ دروغ پدې
کې، مبالغه او بې ځای تنقید، حسد، کینه، یو بل کټ
کول، منافقانه رویه، د جمهوریت اساسیات دي، سیاسیت او
قیادت هیڅ اسلامي ندی، دا هغه نظام ندی، چې د الله رسول
او صحابه وو پیش کړی وو.

اهل حدیثو ورونو: کم از کم تاسو ددې څخه اجتناب وکړئ، ستاسو اصلاح ددې څخه په بچ کیدو کې ده، کوم نظام چې د الله پیغمبر قایم کړی وو، ایا تاسو هغه ترک کوی. او بل نظام ته مایله یاست، دا نظام خو په کنځلو، د یو بل خلاف مضمون لیکلو، او د گناه په کارونو مشتمل دی، نو ایا دا امور په اسلام کې جایز دي؟ لیکن مونږ دا جایز گنږو. بیا مونږ ته وایي نو تاسو بل حل راوباسئ

زه وایم: دا جدا خبره ده چې مونږ سره بل متبادل حل شته یا نه؟ د ټولو نه مخکې خو تاسو ددې څخه انکار وکړئ، بیا د صحیح شي مطالبه وکړئ، د لا اله الا الله مطلب دی چې د الله نه علاوه بل معبود برحق نشته، نو ایا مشرک او هندوان الله نه مني، ستاسو د هغوی په منلو کې بیا څه فرق دی؟ په تاسو او هغو کې فرق دادی چې اول د غیر الله څخه انکار وکړی، او بیا د هغه د وحدانیت اقرار، لهذا تاسو د غلطو عقایدو نفی وکړئ، نو مسله به خپله حل شي، الله به څه لاره

راوباسي، البته که تاسو پدې منهج استمرار وکړی، او دا د اهل حدیثو منهج وگنړی، نو دا بالکل صحیح نده، زما ورونو دا بد صفات په مونږ کې ولې پیدا شوي دي؟ ځکه مونږ د الله په لاره کې جهاد ترک کړی دی، کله چې یو قوم په سنت باندي عمل پریږدي نو الله هغوی په بدعاتو مبتلا کوي، او کله چې یو قوم کې بدعات او خرافات پیدا شي نو الله د هغوی څخه د سنت نعمت جذب کړي، کله چې تاسو د جمهوریت بدعت انتخاب کړی دی نو الله تاسو څخه د خلافت سنت اغستی دی، او که وس هم تاسو په خپله خطاً باندي اعتراف وکړی. نو الله به ضرور د حل لاره راوښايي، او تاسو گوری چې د څو کلنو څخه مونږ دا خبره کوو چې د جمهوریت نظام صحیح ندی او ډیر ملگري پدې دعوت باندي پوهه شول الحمدلله، دا د حرکت برکت دی، او ان شا الله تاسو به وگوری چې هر کال به پدې تعداد کې الله اضافه پیدا کوي، پدې شرط سره چې مونږ ځان کې اخلاص پیدا کړو، زمونږ هیڅ لالچ نشته، نه د

چا څخه د ووتې مطالبه کوو، نه د کرسی شوق لرو، او څوک چې د جمهوریت په نظام کې شامل شوي د هغوی همدا کار او سوچ وي، چې ووتې به څنگه میلاوېږي او کرسی به څنگه حاصله کړو، د کرسی د حصول لپاره هر څه ته تیار وي که دروغ ویل وي، که ناجایز کارونه، ستاسو د حسد او کینې سبب همدا بدترین نظام دی، وس ستاسو خلاف کتابونه لیکل کیږي چې اهل حدیث دا کوي، په یو بل باندې حملې شروع دي، که اسلامي خلافت نافذ شي نو دا هر څه به ختم شي، تاسو به وروڼه وروڼه شی، دا حسد، کینه، او د هوک، ستاسو د مذهب خلاف دي، او ددې ټولو شیانو ازاله او ختمولو ته جهاد وایي، کله چې تاسو جهاد پریخوده نو ستاسو په درمیان کې یې اختلاف پیدا کړ، دا نظام د جنگ پیدا کولو والا دی، اختلافات اچولو والا دی، البته کوم مجاهدین چې جهاد کې مصروف وو هغوی سره د کرسی او عهدې هیڅ فکر نه وو، ځکه د هغو مقصد صرف دا وو چې د الله څخه ویره، او چې

هغه ناراضه نشي، مجاهد همیشه د الله د رضا امید ساتي، هغه غواړي چې الله په ما باندې غصه ونکړي، يعني د هر قسم قربانۍ باوجود هم هغه د الله څخه په ویره کې وي، هغه د الله په خاطر د هغه د دین د سربلندی لپاره جنگیږي:

﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾^ه

ترجمه: "دوی د الله په لار کې قتال کوي نو دوی نور قتلوي او دوی هم شهیدان گرځي."

^ه [التوبة/۱۱۱]

﴿قَالِذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا
وَقُتِلُوا﴾^٦

ترجمه: "هغه کسان چې د الله په لاره کې هجرت یې کړې او د کورونو څخه ویستل شوي، او زما په لاره کې ورته تکالیف میلاو شوي، او قتال یې کړې او شهیدان شوي."

نو تاسو د الله طرفته واپس شی، تاسو د الله نظام پریخی دی، نو ټول نقصانات پیدا شوي، لهذا د جهاد لاره اختیار کړئ، دا بد صفات به ټول پخپله ختم شي.

^٦ [ال عمران/ ١٩٥]

د خپلو مونځونو د اصلاح سخت ضرورت دی

بیا تاسو اعمالو طرفته توجه وکړئ، په عملونو کې د ټولو نه مخکې مونځ دی، زه علماو ته وایم: د الله لپاره د احادیثو مطالعه وکړئ، څنگه چې به رسول الله مونځ ادا کوو ایا زموږ مونځ د هغه پشان دی، په مونځ کې د ودريدو مساله واخله، حدیث کې حکم شوی چې د ټخنی سره به ټخنه میلاوو، او مونږ څه کوو؟ کله چې رکوع ته لاړ شو نو بیا یو بل ته بڼپه ورنژدې کړو، دا د چا طریقه ده د ودريدو، مونږ حقیقت پریخودی دی، په هر کار کې کوشش کوو، چې حکومت راضي کړو، یا یو مالداره سړی راڅخه راضي شي، لیکن کله چې یو کس د الله لپاره میدان ته داخل شي نو باید د هیچا پرواه ونکړي.

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾^٧

ترجمه: "الله د يو کس په سينه کې دوه زړونه ندې پيدا کړي. د چا زړه چې د الله څخه ويريږي نو د نورو خلکو يره يې ختمه شي، څومره چې په الله باندې اميد زيات شي نو د خلکو څخه اميد کميږي، او څومره چې د هغه سره په محبت کې اضافه راشي د مخلوق محبت د زړه څخه ووځي.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾^٨

ترجمه: "او مومنان د الله سره ډيره مينه لري."

همدارنگه په مونځ کې نور هم خامياني شته، پدې کم وخت کې زه طاقت نلرم چې بيان يې کړم، صرف دومره خبره کوم، چې خلکو ته بايد بيان کړو چې د الله رسول به څنگه مونځ ادا کوو، مونږ خو داسې گرځو گويا چې خيبر مو فتح

^٧ [الأحزاب/٤]

^٨ [البقرة/١٦٥]

کړی دی، د هغه قیام او قعده او جلسه به څرنگه وه، د امام اطاعت په کومو امورو کې پکار دی، ځکه بعضې خلک د امام د الله اکبر سره د هغه نه مخکې په سجده پراته وي، نو دا د چا سنت دی، صحابه وایي: څو پورې چې به رسول الله ولاړ وو، نو مونږ کې به چا د بنکته کیدو کوشش نه کوو، کله چې به هغه سجدې ته لاړی نو بیا به مونږ بنکته شو.

اهل حدیثو: تاسو دعوی کوی، چې د الله رسول زمونږ قاید دی، هغه زمونږ مرشد او رهنما دی، نو پدې مسایلو کې مو د هغه تابعداري ولې ترک کړې ده، لهدا زه علماو ته درخواست کوم، چې یوه کمیټې د خلکو د مونځ د اصلاح لپاره قایمه کړئ، چې دوی ته د مونځ د ابوابو تعلیم ورکړي، درانگه مونږ گورو چې په اهل حدیثو کې دروغ، حسد، او غیبت عام شوي، حالانکه دا زمونږ مسلک ندی او اسلام هم ددې څخه په کلکه سره منع کړې.

د الله بنده گانو، خپله اصلاح وکړی، د یو بل سره حسدونه مه کوی، بلکې محبت کوی، په اخلاقو سره معامله کوی، او د یو بل احترام وکړی، دا د اسلام هدايات دي، او نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: «لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا»^۹

ترجمه: "پتاسو کې هیڅوک جنت ته نشي داخلیدلی تر څو چې ایمان قبول نکړي، او ایمان تر هغه پورې نه مکمل کیږي تر څو چې د یو بل سره مینه ونکړی."

نو د اختلاف په سبب محبت نشي راتلی او چې محبت نه وي نو ایمان به هم نه وي.

قران هم دا بیان کړی چې تاسو ټول لکه د ورونو زندگي تیروی:

^۹ [صحيح مسلم/رقم الحديث ۵۴]

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^{۱۰}

ترجمه: "بیشک مومنان د یو بل ورونه دي، نو د خپلو مابین کې اصلاح کوی، او د الله نه ویره کوی، کیدای شي تاسو باندي رحم وشي."

او نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: « أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَىٰ أُعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَىٰ عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَىٰ أَسْوَدَ وَلَا أَسْوَدَ عَلَىٰ أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ ، أُبَلِّغُتُمْ ؟) قَالُوا : بَلَّغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. »^{۱۱}

ترجمه: "د عرب په عجم باندي او د عجم په عرب باندي او د سور په تور باندي او د تور په سپين باندي څه فوقیت نشته مگر په تقوی سره"

^{۱۰} [الحجرات ۱۰]

^{۱۱} [تخريج زاد المعاد الصفحة أو الرقم: ۱۴۴/۵]

د تقویٰ څخه خپل زینت جوړ کړی، نو ان شاالله الله به زمونږ جماعت ته هغه شان رعب داب ورکړي لکه صحابه و ته چې یې ورکړی وو، لهذا د الله لپاره زه تاسو ته نصیحت کوم، چې کار هم کوئ او د یو بل سره حسد مه کوئ،

نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: «كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ ، دَمُهُ ، وَمَالُهُ ، وَعِرْضُهُ»^{۱۲}

ترجمه: "د هر مسلمان مال عزت او وینه په بل باندې حرامه ده."

که نه وي نو الله به مو ټول اعمال برباد کړي، ستاسو رفع الیدین به هیڅ فایده ونکړي، نه په زوره امین ویل، زما وروڼو سوچ وکړی، کله چې ځان ته اهل حدیث وایي نو د اهل حدیثو صفات ځان کې خامخا راولی.

^{۱۲} [صحيح ابن حبان الصفحة أو الرقم: ۱۷۱]

زما ورونو: د جهاد په واسطه مونږ د غیر الله څخه انکار کولی شو، د جهاد په وجه توحید قایمولى شو، کله چې مونږ دا لاره پریڅې نو ډیر معبودان پیدا شوي، دربارونه جوړ شوي، په سلو کې یو کس دا مني چې که تاسو ټول جهاد ته وتلی وی نو په یو څو کلونو کې به د ټولې دنیا نظام تبدیل شوی وی، په بیت الله کې څومره بوتان وو، نبي صلی الله علیه وسلم خلکو ته د توحید دعوت وکړ، په مکه او مدینه کې، کله چې دعوت ټولې دنیا ته ورسیده نو هلته یې پخپل لاس ټول بوتان مات کړل، ایا تاسو دا کار نشی کولی، تاسو جهاد ترک کړی نو الله پتاسو نو اقوام مسلط کړي، حالانکه مونږ صرف د الله غلامان وو، ځکه اهل حدیث د الله نه علاوه د چا بنده نشي کیدای، د چا غلام نشي جوړیدای د هغه امید سره د الله څخه وابسته وي، د الله نه علاوه د بل چا څخه خوف نه کوي، لیکن افسوس اهل حدیثو جهاد پریخوده نو شیطان خپل ډیر معبودان ددی مخامخ ودرول، دربارونه وینځل کیرې، حلوی گانې

پخیرې، دا ټول څه دي؟ دا د جهاد د نه کولو د وجې په مونږ مصیبت راغلی، وس سوچ وکړئ الله چې د جهاد کوم نعمت تاسو ته درکړی وو، د هغې د تعميل لپاره میدان ته راشئ، دا هر څه به ختم شي، د دروغو معبودان به تباه شي، څومره چې فتنې دي، جنگ، فساد، دروغ، شراب، لواطت، ددې ټولو علاج صرف جهاد دی.

الله فرمایلي د هغوی سره جنگ جاري ساتئ، تر څو پورې چې هغو د یو الله عبادت شروع کړي، او اخرت باندي یقین وکړي، او حلال ته حلال او حرام ته حرام ووايي.

وس په دنیا کې د سود نظام موجود دی، دا په تقریرونو نه ختمیږي، بلکې جهاد ددې بهترین حل دی، الله فرمایي: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۗ فَإِنِ

انتهوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^{۱۳}

^{۱۳} [الأَنْفَالُ/ ۳۹]

ترجمه: ”د هغوی سره قتال وکړئ، تر دې چې فتنه پاتې نشي، او ټول دین د الله لپاره شي، که دوی منع شول، نو الله ددوی په عملونو بصیر دی.“

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ﴾^{۱۴}

ترجمه: ”که دوی توبه وکړه، او مونځ قايم کړي، زکات ورکړي، نو ددوی سره جنگ مه کوی.“

په حدیث کې راغلي دي: چې د هر نبي سره حورایان وي، چې د هغه په سنت باندې عمل کوي، او وروسته به څه خلک پیدا شي چې نوې کارونه به پیدا کړي، ځکه کله چې جهاد وو نو د ټولو بديو دروازه بنده وه، نه په عقیدې کې خامي وه او نه په اخلاقو او اعمالو کې لیکن د هغې د پریخودو په وجه دا ټولې فتنې رونما شوې، او وس ددې دروازې بندول زمونږ لپاره مشکل شو.

^{۱۴} [التوبة/ه]

زما ورونو: تاسو مصلحان یی، ستاسو کار دی چې مونځ درست کړئ، په قران او حدیث باندي تمسک وکړئ، ددې مطابق خلکو ته دعوت، که د جهاد لپاره تیار شی، نو ستاسو په لاس به الله د ډیرو فتنو خاتمه وکړي، لیکن که تاسو بزدلي کوی نو د بل چا کار ندی چې وپي کړي، دا ستاسو مسوولیت دی، هغوی پوهه شه او کاريي، تاسو یوه دعوی کړې چې مونږ د الله د رسول جماعت یو، نو بیا صبر ولې کوی؟ ستاسو غیر څه شو، د الله څخه دعا وکړئ چې مونږ ته د جهاد توفیق راکړي، ددې جذبه زمونږ په زړه کې پیدا کړي، د شرک بدعت، لادینیت، او هر قسم بد صفاتو خلاف هله ممکن دی چې مونږ صحیح مجاهدین جوړ شو.

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**